

Equmeniakyrkans konferens

Gemensam Framtid blev Equmeniakyrkan - ett viktigt beslut på konferensen men hur gick det till?

Den 9-12 maj åkte Karin och jag på Gemensam framtids kyrkokonferens som ombud från församlingen.

Gemensam framtid var ju det arbetsnamn som användes för det nya samfundet som Missionskyrkan, Baptistkyrkan och Metodistkyrkan bildat för att ta över när dessa tre samfund läggs ner.

Equmeniakyrkan

Namnförslag

Ända sedan starten 2011 har det permanenta namnet på det nya samfundet diskuterats flitigt och det har inte gått att komma överens. Tidigt i processen så fanns förslaget att följa i ungdomsförbundens fotspår som 2007 skapade en federation som heter [equmenia](#). Eftersom ungdomsförbunden banat väg för en större gemenskap så var förslaget att låta det nya samfundet heta Equmeniakyrkan. Vid kyrkokonferensen 2011 röstades det ner och skickades på återremittering.

Många namn har föreslagits, bland annat *Nya Missionskyrkan*, *Befrielsekyrkan* och *Folkkyrkan*. På grund av den långa tradition av bred demokrati i de olika samfunden har alla åsikter respekterats och tagits upp för diskussion på riksstämmorna och styrelsens förslag har betraktats likvärdigt. Det blev extra tydligt under årets kyrkokonferens då styrelsens förslag var *Gemensam Kyrka*

och som länge framstod som det förslaget som skulle få ledamöterna stöd.

Ombuden röstar

Men under pläderingen i plenum och senare i själva omröstningen började ett annat namn växa sig starkare och starkare tills det ställdes emot *Gemensam kyrka*. Det lät jämt i acklamationen, men i den efter-

följande voteringen triumferade namnet med 373 röster mot 237. Efter det var det inget snack och namnet antogs med 81% majoritet vid det slutgiltiga valet. Där och då fick vår kyrka äntligen sitt nya namn, Equmeniakyrkan. *Namnet, som man trodde varit dött och begravet, uppstod på tredje året.* Det sista är en överdramatisk tolkning av förloppet men inrymmer något av den förhoppning som vi har för den nya kyrkan. Nämligen att något måste dö för att något nytt ska kunna uppstå. I en konferens som till sina former är en extremt formell och demokratisk process så får en del av det glädjebudskap om Jesus Kristus som vi tror på sippra ut och ge oss en tro att vi är på rätt spår.

Förlösande

Att äntligen få ett namn på den nya kyrkan är en förlösande känsla då det upptagit mycket tid och kraft. Tid och kraft som många i vårt nya samfund; såsom styrelseledamöter, kyrkoledare och församlingsmedlemmar, nu kan lägga ner på att göra Jesus mer synlig i Sverige och världen.

Henrik Isaksson